

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Veritates Æternæ Ex Prima Hebdomade Asceseos
Jgnatianaè Petitæ**

Vogel, Matthäus

Constantiæ, 1731

Pars II. Filii Prodigii Vita extra domum Patris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60667](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60667)

solvam, alacer festinem ad pietatem & studia, ne ex tepore hoc ad tui desertionem, ad peccatum inducar.

Pars II.

Filii Prodigii vita extra domum Patris.

Doctrina. Obtinuerat à Patre hæreditatem filius; abiit in regionem longinquam, dissipavit omnem substantiam vivendo luxuriose. Ut primum enim magnam pecuniæ vim sibi esse vidit in manibus, gestiens sibique gratulans, jam demum, agebat, vivam liberè, vivam hilariter: fræna laxabo cupiditatibus meis: fruatur bonis, dum sunt: non est, qui mihi obstitat: oculos Patris effugi: salva res est, vivam, ut libet. Assumptis ergo scelerum sociis pecuniam dilapidare cœpit, & dissipare. Quid agendo? an actiones nobilitate suâ dignas, quæ familiæ notam non inurerent? quæ manifestatæ Patri dolorem non afferrent? alia omnia egit. *Vivendo luxuriose*, ait sacer textus, *dissipavit substantiam suam*; hoc est, impendit in lusus, in potationes, in lasciviam. O malitiam juvenis! oblitum dignitatis suæ! oblitum laboris à Patre impensi in colligenda substantia!

Bene judicasti, mi Studiose; sed tibi applica. Tu es ille dissipator bonorum tibi à DEO concessorum; tu indignus tanto Patre filius. Acciperas à DEO libertatem voluntatis tuæ, ut eligere possis bonum aut malum: acciperas talenta, sanitatem, vires, sensus corporis, corpus, ani-

animam: debebas hæc omnia impendere ad obsequium & laudem DEI tui, ei serviendo, eum amando: præcipuè gratiam divinam, quam DEus velut pretiosissimam gemmam in baptismo dederat, custodire debebas, cum ea operari actiones te & tuâ nobilitate dignas; filius enim eras magni Patris; quo nihil indignum admittere par erat; decebat imitari Boleslaum Regem, qui Patris sui effigiem, quam è collo habebat pendulam, sæpe intuens dicebat: absit, ut aliquid indignum admittam Patre meo, aut Patri displicens. Tantòque id magis fieri debebat, quantò majore labore Patri tuo, Jesu Christo, constitit gratia tibi concessa, Sacramenta Sanctissima tibi oblata; hæc enim non auro & argento, sed pretioso Sanguine Jesu Christi ab hoc ipsomet comparata sunt. Quid tu? quomodo impensa hæc à te sunt? Examina vitam & actiones tuas. O utinam non cogaris ingemiscere: dissipavi omnem substantiam meam vivendo luxuriosè, vivendo impiè, vivendo contra legem DEI! Quæ est vita tua hæctenus habita? an Christiano, an homine digna? libertas tua quomodo impensa est? an non ad offensam DEI, & animæ tuæ perniciem? tempus quomodo collocatum? quomodo talenta? vires? sensus corporis? quomodo corpus & anima? an ad gloriam Patris tui, an ad ignominiam? Gratia divina an non turpiter abjecta? Sacramenta aut neglecta, aut sacrilegè suscepta? O dissipationem impiam! quantum
boni

boni agere ad DEI gloriam potuisses, si concessis tibi talentis uti voluisses? Eheu dissipata sunt omnia!

Reflexio. Ecce quò deveniatur, si quis disciplinam domesticam, & Superiorum monita aversetur. Hoc nimirum spectat dæmon, dum Juvenes ad libertatis amorem impellit, ut deinde à Superiorum cura abstractos in omne vitiorum genus præcipitet. Hunc ergo fontem obstruat, scilicet amorem libertatis, nauseam disciplinæ scholasticæ, fastidium eorum, qui nos monere aut corrigere non cessant.

Affectus. O Pater amantissime, quomodo abscondam stultitiam meam? non possum Domine. Confiteor & accuso eam: ego sum ille prodigus filius, qui bona dissipavi: dissipavi bona illa, quæ tua mihi concessit liberalitas: dissipavi cogitationes intellectûs mei, rarissime de te cogitans: dissipavi affectus voluntatis meæ, non Te, sed creaturas amans: dissipavi sermones & verba linguæ meæ, otiosa, mendacia, inhonesta loquens: dissipavi tempus otioso, stertendo, confabulando, circumvagando: dissipavi talenta mea, ea non debite studiis applicando: dissipavi gratiam tuam divinam, eam pro voluptate brevi abiiciendo: dissipavi dies, septimanas, menses & annos, & omnem vitam meam, corpus & animam meam: dissipavi & pessime impendi dona tua. O me non modo filii, sed hominis etiam nomine indignum! Dum debebam mea libertate, meis talentis, sanitate,

tempore uti ad gloriam tuam, ad opera sancta, ad studia, ad pietatem, ad proximi ædificationem: nihil horum præstiti, omnia dissipavi. O pudor! ô nefas! ô injuriam, quâ te DEUM meum affeci! hanc unam, Domine, deploro & detestor, non damna, quæ in me justissimè redundant: parce mihi Domine, & miserere mei!

Proposita. Aliter deinceps impendam ea, quæ mihi concessisti. 1. Libertatem meam, mea talenta magis seriò applicabo, ut aptum tuæ gloriæ propagandæ instrumentum efficiar. 2. Non dissipabo tempus, sed vel Pietati, vel studiis dabo, prout officii mei ratio exigit. 3. Nunquam aspirabo ad libertatem vel recreationem illicitam: non subterfugiam labores scholasticos, frequentationem scholæ, accessum templi &c. non circumvagabor tempore illicito &c. 4. Non horrebo disciplinam scholasticam & ejus leges, sed in omnibus me subiiciam; non ægre feram Superiorum meorum monita, increpationes, correctiones, ne cum filio prodigo misere seducar.

Hic vide, qua re maxime abusus fueris, aut quam pessimè impenderis, & propone melius eâ uti: fortè talis erit tua lingua, pedes, manus, SS. Sacramenta &c.

Petitio. Pater æterne, hæc est seria voluntas filii tui, tibi rursus servire parati: confirma eam, & in ea persistendi gratiam largire. *Pater noster.*

Z

Pars